Opojení - Ultramarin

1.
Jsi hvězda, já jen hvězdný prach
stvořený z útržků bláhových snů
co vítr, každé ráno rozfouká.

Jsem lhář, když ti říkám,
jak ti sluší barva líčidel
a nastavená hradba na tvých víčkách
co brání pohledům.

ref.:
Léta tě znám, už dříve, než začli dávat
krásné barvy vám a tím i právo skrývat
přirozenou krásu, vrásky zubu času a dnů
barvu vlasů pravou i tvář usměvavou.

2.
Jsi hvězda, já jen hvězdný prach
stvořený z útržků bláhových snů
co vítr, každé ráno rozfouká.

Já dál budu lhát, neboť cítím,
že by pravda byla nemilá
a přišel bych o rtěnky tvojí úsměv
a prsty nachové.

ref.:
Léta?